

17th September 1958]

III.—GOVERNMENT BUSINESS.

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1955-56.

MR. CHAIRMAN : Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1958-59 and on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1955-56 will commence now. Sri Mohamed Raza Khan will initiate the debate.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, as usual it is my lot to initiate the debate on the Supplementary Demands for Grants. First of all, if, according to the Government, these 'New Service' schemes are very urgent, they ought to have anticipated them and provided for them in the General Budget. As against the usual practice, the Government have already spent the money. It is stated, "The initial expenditure on thirty of these schemes was met by advances from the Contingency Fund. It is proposed through these supplementary estimates to obtain legislative approval for these 'New Service' schemes and have the Contingency Fund recouped." After all, this is the month of September. We passed the Budget towards the end of April or so. Therefore, could not the various departments have anticipated these urgent demands and provided for them in the general annual Budget itself rather than spending the money from the Contingency Fund? I think there is a deviation although the Finance Minister comes before both the Houses and gets approval for the money which they have already spent.

Now, going through the various Demands, I find there is a Demand relating to Land Revenue. Let me confine myself to item (iv) (2) and (3). Every time we find some reference or other to the estates taken over under the Zamindari Abolition Act. At the time when the Act was passed, it was stated that within five years all the zamindars whose estates had been taken over by the Government would have their final compensation settled. But, I am sorry to say, that it is more than seven or eight years since the estates were taken over and that there is no sign of a settlement being effected in the lifetime of many a zamindar. It looks as though it will take a few more years. Of course, the Government have got their own reasons. But, still, having given an assurance to the people affected that the matter would be decided within a period of five years, I see no reason why there should be inordinate delay.

In this connection, I may also draw the attention of the Finance Minister to one matter. Unfortunately, the Revenue Minister is not here now. I shall just refer to one case in dealing with this subject. There are certain lands which are occupied for agricultural purposes and for which there are certain rates and there are different rates for lands occupied for industrial purposes. But *suo motu* the

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Sri Mohamed Raza Khan] [17th September 1958]

Collectors or others concerned have decided the question of fertility on some basis with the result that while the zamindars may be affected in the matter of compensation now, it is the Government of Madras ultimately that will be affected because they will be getting lesser income in the years to come. These are clear instances. I am sure the Government will give us details of some of these cases.

Then, I proceed to a very important matter, namely, District Administration and Miscellaneous. It is stated in the explanatory note—

'The Government have sanctioned a scheme for the appointment of suitable political sufferers or members of their families as Social Welfare workers in the Community Development and National Extension Service Blocks at the rate of two per block.'

The extra cost involved in the scheme is Rs. 3.37 lakhs per annum. I do not like to say anything on this issue because the House has many a time debated this matter. Of course, the Government, being a Party Government, want to support some of the workers. Possibly, they think that they deserve the help because of their enormous services and sacrifices. But it may not be all right to use the Government machinery for it. It would be much better if private help comes forth for these people who have really suffered. Again, the question of 'suitable political sufferers' is an issue . . .

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Have not the British Government granted inams and other things to the soldiers?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Even before I started to raise the issue, the Deputy Chairman has risen to answer me. I thought he would have some patience and would reply afterwards.

MR. CHAIRMAN : The Deputy Chairman is a privileged person.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Not in the matter of interruption, Sir. The point here is apt to be misunderstood. First, we have to decide who the political sufferers are and then who suitable political sufferers are. Who has to decide this question? Anyone may claim that he is a political sufferer. To decide who is a suitable political sufferer is a very difficult thing.

Another aspect of the matter is this. It is nearly eleven years since the attainment of independence. There may be many who have suffered much during the days of agitation. To-day they might not be with the Party in power. Suppose they claim that their suffering has been so much. Will the Government say that irrespective of their Party affiliation, they are entitled to it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is so.

17th September 1958]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Another clarification, Sir, if the Deputy Chairman will not interrupt me. 'Political sufferer' is a loose term. Suppose there are some political sufferers under the present administration; will they be given appointments? It is quite possible that a particular person may feel that he is a political sufferer under the present regime. Will he also be deemed to be a political sufferer if he proves that he was really a political sufferer? I am sure the Finance Minister, when he replies to the debate, will clarify the point.

Coming to Education, on a previous occasion, I raised an issue. Formerly, colleges were given a substantial amount by way of capital grants. I think in the year 1947 or 1948 a decision was arrived at that the second grade colleges would get only Rs. 50,000 and the first grade colleges Rs. 75,000. You can imagine the difficulties to which these colleges are put, particularly in view of the fact that the capital expenditure on construction has gone up by 400 to 500 per cent. But, if I remember aright—I do not like to say that the Minister made such an announcement—the Finance Minister said that he would consider the question whether he could keep up the grants at the same level or whether he should increase them. I do not know what happened to that promise.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Anyhow, the Opposition has no grievance.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : That is another issue, Sir. Here, it is stated, "The management of the Sri Pushpam College, Poondi, Tanjore district, has proposed to construct a first floor over the main building of the college to provide the additional accommodation necessitated by the introduction of the three-year degree course in the college". As far as I understand, it is not the Sri Pushpam College alone but most of the colleges have raised themselves from second grade to first grade in view of the decision taken by the University of Madras about the introduction of the three-year degree course. I know many of the colleges have applied to the department or the Government for grants in this connection. But they have not received any reply, let alone a favourable reply.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : For the information of the hon. Member and the House, may I intervene, Sir? May I inform the hon. Member and other Members of the House that the University Grants Commission have now sent a communication to the University of Madras stating that they are prepared to give as a first instalment a very appreciable amount to all colleges—whether they are first grade colleges or intermediate colleges raised to first grade colleges or Pre-University colleges raised to first grade colleges—and that they hope that the other half of this grant will be met by the management and the State or by the State itself? I am hoping that the latter part also will be implemented.

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[17th September 1958]

3-50
p.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am very happy to hear such a thing from the hon. the Leader of the Opposition. But this issue is something different.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. the Leader of the Opposition has correctly understood your issue.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : But, Sir, my issue is quite different. Here the issue is whether it would get, irrespective of the fact whether it gets from the University or from the Central Government, the maximum grant of Rs. 75,000 which is always available to a first grade college. I want to know whether this item of expenditure is confined to the Sri Pushpam College as a special case. I leave the matter to the Minister in charge of Education for clarification.

There are also proposals to help the various polytechnics in our State. This is a welcome thing. We are really happy and proud that, not only on the side of education but also on the side of technical education, we are improving by leaps and bounds. It is also quite welcome that the Government are helping the polytechnics in the various districts. I suppose that if we make a study, the State of Madras would be leading in the matter of imparting technical education. Possibly, the Minister for Education may have some information on this point.

With regard to Grant XVI—Medical, there is a controversial issue, namely, the question of family planning, which the Government of Madras have taken up in right earnest and in regard to which they are doing their best. But, still I do not understand why a sum of Rs. 15 or Rs. 25 should be paid to those who undergo the process of operation. If I remember aright, an observation was made by the Prime Minister, Pandit Jawaharlal Nehru, that as in other cases, Madras was leading in the matter of family planning also. I also remember that when it was brought to his notice that there was an element of compulsion or that some sort of bait was given to those who underwent the operation, he expressed the view that it should not be so. Apart from any personal opinion with which we are not immediately concerned, I am at a loss to know why a sum of Rs. 15 or Rs. 25 is given to a person for undergoing this operation. After all, when a person comes to the decision that family planning is necessary, he undergoes the operation. If the Government should pay a man just to go to the hospital for an operation and to return therefrom, then I should think all persons—whatever they might be—should get double if not three times this amount, for undergoing other operations. I would like to know why the Government should incur expenditure on this item and then come before this House for approval.

**GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56**

305

17th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

Regarding Capital Outlay on Industrial Development, a sum of Rs. 10 lakhs is to be given. The Government have given loans to two or three private companies. I do not want to go into details. Why not these companies go to the Industrial Finance Corporation for financial assistance? Where is the necessity or the urgency for the Government of Madras to advance loans to the private companies? The Industrial Finance Corporation came into being only to help the private companies whenever they were in need of loans, either temporarily or for a long period. I think the Hon. the Finance Minister will clarify this point. I would also like him to clarify whether there was any urgency to advance these loans to these private companies.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a 'loan' but 'participation in the share capital'.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The point to be decided is whether the Government by purchasing these shares acquire some status or they felt that they might just help the companies to tide over their difficulties. However, I leave the matter to the Finance Minister for his kind clarification. Thank you, Sir.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Mr. Chairman, Sir, at the outset permit me to congratulate Sri K. Balasubramanya Ayyar on his elevation as the Deputy Leader of the Opposition in the constitution of this House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : At least, he should change his place (Laughter).

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Sir, the significant feature of the Supplementary Demand placed before this House is that the Government are pushing forward the Plan schemes. Of course, we have discussed the schemes to be included in the Second Five-Year Plan and the Government have come forward to work out these schemes expeditiously. So, I feel that there is not much point in what the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan said, namely, that the Government ought not to have taken up these schemes without the sanction of the Legislature. It is a welcome news that the Hon. the Finance Minister during his recent visit to Delhi has had the assurance that our Plan allotments will not be cut down. So, we should make every endeavour to implement the schemes and utilise the full allotment made to our State under the Second Five-Year Plan.

Referring to other items, Sir, hon. Members would be happy at the provision of Rs. 1,20,700 under Demand XV—Education for organization and conduct of games and athletic competitions, at State level. The details are given on page 12 of the statement placed before us. We used to have, what were called, 'Grigg

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Sri T. Purushotham] [17th September 1959]

Memorial Sports' for pupils of secondary schools at district level previously. I am really glad that games and athletic activities will be sponsored by the Government at State level in future. This would be a great encouragement to physical activities in our educational institutions. My only hope is that we will not stop with arranging them at State level but that such activities will be arranged at national level as well. I should like to suggest that these games and athletic activities should not all be of the Western types of sports. We should encourage indigenous and national games and we should be happy to hear from our Education Minister how far this has been done hitherto. I trust that a definite lead will be given in the matter of introducing national and indigenous athletic features in our educational institutions.

4 p.m.

Speaking on the Education Grant, Sir, I am glad, as has been remarked by the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan, that with the creation of the Directorate of Technical Education, thanks to the incessant effort in this behalf of the hon. the Leader of the Opposition, greater impetus is now being given to push up schemes of expansion of technical education in this State. I would suggest in this connection that the Government should also consider the question of creation of a separate Directorate of University Education because there is a feeling that higher education is not receiving adequate attention at present. With the expansion of elementary education and the bringing in of revised schemes of secondary education, it is admitted that the hands of the Director of Public Instruction are too full, and there is a feeling, as I said, that collegiate education is not receiving that amount of attention that is needed. That is why I have suggested that we should have a separate Director of Collegiate Education. As the Hon. the Minister for Education will admit, there is also need for giving greater impetus to women's education. So, a directorate of that kind to deal separately with collegiate education as well as to give due encouragement to women's education should be welcome. I am not suggesting anything radical. In the Public Works Department, we have got a Chief Engineer for Irrigation, another Chief Engineer for Public Works (General), a third for Highways, and so on. So also with the expansion of the activities of the Education Department, I think we should have a separation of functions so that all branches of education could receive adequate attention. So it is, I have suggested that the Government should consider this aspect of the question.

Sir, a study of the schemes included under 'Medical' shows the satisfactory advance made in the field of family planning. As I had occasion to refer to this only the other day, there were some doubts as to the response that we would have in regard to family planning. We are glad to note that the public have begun to appreciate the benefits of family planning. I learn that married people

17th September 1958] [Sri T. Purushotham]

resort to family planning clinics in larger numbers now. We find that a scheme has now been provided for the popularisation of the surgical method of family planning and that grants are to be given to Government servants, employees of the Corporation of Madras, and teachers of aided educational institutions. I do not know why the scheme is sought to be applied only to Government servants and teachers. I do not know whether this is so because they are generally found to be more prolific than others and perhaps ask for more pay on this score. I do not know whether the industrial workers are more prolific or the intellectual men in service, and who need the family planning treatment most. Whatever it is, the House would be glad to know from the Hon. the Finance Minister why the Government have thought it fit to take in the Government servants, the Corporation servants, and the teachers for the popularisation of family planning among them to undergo surgical operation.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Under the same head, 'XVI—Medical', there is a provision for research in indigenous and other systems of medicine. I should like to know whether this includes the scheme for the establishment of a Siddha Research Institute, as the same has been so often pressed in this House. If not, this aspect of the matter should be considered. The Government have specifically stated—I am just quoting from the Report of the Committee on Government Assurances—that the development of the pure siddha system of medicine would be taken up by Government and that the establishment of a research institute was under the active consideration of the Government and that the Central Government have also assured allotment for the purpose. I hope the Government would see that this assurance is implemented as early as possible and that necessary provision is made, if not already included in this item of Supplementary Demand.

I am glad to find that due encouragement is given to khadi development, and we find that the Government propose to open khadi sales depots in fairs and festival centres. This is a good move, because recently at Courtallam, they had for the season a khader depot, and I am glad to say that it was quite popular. We are having fine varieties of khadar now, and the Government should have one or two big khadi sales vans also fitted up to be taken to the various centres. I hope the Government will do this.

Another point I would mention is that under 'Public Works', it is pleasing to note that the Government approved the proposals of the Chief Engineer for Public Works for the formation of parks, fountains, etc., at the Lower Bhavani and Amaravathi Dam sites at an expenditure not exceeding Rs. 1,80,000 and Rs. 1 lakh, respectively. This is very necessary. One has to visit the Sathanur

**GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56**

[Sri T. Purushotham] [17th September 1958]

dam near Tiruvannamalai to see how popular these places are on account of the beautiful parks that have been provided there. A number of people from the villages around gather there in the evenings to see the illumination in the gardens. The Government, I trust, would do this in the case of all projects. There is no need to come forward with a Supplementary Demand for this item of expenditure. They could make this allotment in the usual course when they sanction the estimates. There are several new schemes like Vidur scheme, Vaigai project, etc., coming up. In all these projects, this sort of aesthetic improvement should be there. Parks and fountains should be provided for the benefit of the public. I would also appeal to the Minister for Electricity to issue a directive to the Madras State Electricity Board to provide for such aesthetic development in power project areas and allot the necessary funds for the same.

Hon. Members would find that under ' Compensation to zamindars ', a sum of Rs. 46,79,000 is being demanded for payment of advance compensation to landholders consequent on the abolition of the zamindari system. Hon. Members would have noted a recent decision of the Andhra Legislature that the payment of compensation to landholders in the case of areas to be transferred to Tamil Nad would be withheld till perhaps after the transfer of territory took place. This means, all that liability would fall on the Madras Government. As is anticipated, the ' Pataskar Award Bill ' should come up in October or January next and we should provide heavy supplementary allotment under this head. I do not know whether at the time of the transfer of areas and consequential financial adjustments the outstanding liabilities in question would be taken into consideration for adjustment. Anyway, I hope the Hon. the Finance Minister would have this examined and tell us what the position is in regard to the latest legislation on the Andhra side and what action the Madras Government are going to take in the matter.

As regards the items included in the Excess Expenditure Statement, they have all been scrutinised by the Public Accounts Committee, and I hope hon. Members will have no difficulty in accepting them.

4-10
p.m.

* **DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் தந்துள்ள துணைச் செலவறிக்கை மீது சில சொற்கள் பேச விரும்புகிறேன். சில திட்டங்களின் செலவிற்கு அரசாங்கம் ஏற்கெனவே பணம் கொடுத்துவிட்டது. சமூக நலத் திட்ட வட்டாரங்களிலும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட வட்டாரங்களிலும், அரசியல் தியாகிகளையோ, அவர்களுடைய குடும்பத்தினரையோ வேலையாட்களாக நியமிக்கும் திட்டம் இவைகளில் ஒன்று. இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்று கனம் அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார். அவர்களுக்கு இந்த உத்தியோகம் கொடுப்பதற்காக இந்த உத்தியோகத்தில் 312 இடங்கள் வகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பள விகிதம் ரூபாய் 45—3—60—5—90. இந்த வகையில் செலவிடுவதற்காக 1,28,000 ரூபாய்

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

309

17th September 1958]

[Dr. A. Chidambaranathan]

ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தியாகிகளுக்கு நம்மாலான ஒரு நன்மையைச் செய்யவேண்டும். ஆயினும், இந்த 312 இடங்கள் அனைத்தையும் அரசியல் தியாகிகளுக்கே ஒதுக்கிவைப்பது ஒத்தது தானா என்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சரின் அறிக்கையைப் படித்தால், 312 இடங்களும் அவர்களுக்கே ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் தெரிகிறது. அறிக்கையில் அந்த முறையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தகுதியுள்ள மற்றவர்களும் இந்த வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில வருவாய்த் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் சில தாலுகாக்களிலும் நில அளவு மறுபடியும் அளக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சரின் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதிகளில் நிலத்தை மறு அளவை செய்து பிறகு மாநிலத்தின் மற்றெல்லாப் பகுதிகளிலும் அளக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். அதைச் செய்வது கூடுமா என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூரில் இந்தத் தாலுகாக்களில் நிலங்களை அளப்பதற்கு 5 ஆண்டுகள் ஆகும் என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாநிலத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களை அளப்பதற்கு ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையோ அல்லது எட்டாண்டுத் திட்டத்தையோ வகுத்து நிறைவேற்றுவதில் கூடுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், சில மாவட்டங்களில் பொறுத்தவரையில், கணக்கில் (Record) இருக்கும் நில அளவு ஒருவிதமாகவும், உண்மையில் உள்ள நில அளவு வேறு விதமாகவும் இருக்கின்றன. சேலம், தஞ்சை மாவட்டங்களில் நில அளவு அம்மாதிரி இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தார் கவனித்து உரியன செய்யவேண்டுமென்று தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல பஸ்தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்கம் நன்கொடைகள் அளிக்க முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அப்பள்ளிகளுக்கு ஆகும் மொத்தச் செலவில் 50 சதவிகிதத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. மீதி 50 சதவிகிதத்தை ராஜ்ய அரசாங்கமும் அப்பள்ளிகளை நடத்தும் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களும் சரிபாதியாக ஏற்றுக்கொள்கின்றன. அதாவது, மொத்தச் செலவில் கற்பனையைத் தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. அந்த அந்தத் தனிப்பட்ட நிலையங்கள் 25 சதவிகிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் கடமையுடையவைகள். தாழை யூற்று, விருதுநகர், தஞ்சாவூர், சேலம் முதலிய இடங்களிலுள்ள பஸ்தொழில் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் செலவில் 25 சதவிகிதத்தைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, செட்டி நாட்டிலுள்ள அண்ணாமலைப் பஸ்தொழில் பள்ளியின் செலவில் ஏன் 16½ சதவிகிதம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are undertaking liability to the tune of 25 per cent. But, if it is put as one-sixth, perhaps that was with reference to some arrangement arrived at before the present arrangement came into effect.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I may explain it in this way. It was given under the previous formula under which two-thirds of the expenditure was met by the Central Government. This has now been revised.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : கனம் அமைச்சர் விளக்கம் கூறியதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Dr. A. Chidambaramanathan] [17th September 1958]

1959-60-ம் ஆண்டில் பஸ்தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகள் இன்னும் பஸ்துவதாகத் தோன்றும்போது, அவைகள் இந்தப் புதிய சலுகைக்கு உரியனவாகுமா? அவைகள் இந்தச் சலுகைக்கு உரியன ஆகுமானால் முன்னரே சலுகை கொடுக்கப்பட்ட நிலையங்கள் மறுபடியும் சலுகை கோரி விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில், அவைகளுக்கும் சலுகை அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What the hon. Member suggests will be disadvantageous to the institutions, because they get two-thirds from the Central Government and one-sixth from the State Government. But, at present we are undertaking a liability of 25 per cent, that is, one-fourth. Therefore, by coming into the arrangement or scheme suggested by the hon. Member, they will be under a disadvantage.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : கல்வித் துறையில் அரசாங்கத் தால் செய்யப்படும் இந்தச் செலவுகளுக்காக, கனம் கல்வி அமைச்சரை நான் மிகவும் போற்றுகிறேன்.

மேலும், உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள மாணவர்கள் மாவட்ட நிலையிலும் மாநில நிலையிலும் பல-விளையாட்டுப் பந்தயங்களிலும் போட்டிகளிலும் கலந்துகொள்வதற்கு வரப்போகும் திட்டம் புதுவதாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் மாணவர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்க உதவும். இந்தப் பந்தயங்களும் போட்டிகளும் உயர்தரப் பள்ளிக் கூடங்களில் மாணவர்களுக்குத் தனியாகவும், மகளிர்க்குத் தனியாகவும் நடத்தப்படவிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் நன்றாகச் செயற்படுவதற்குப் பயணப்படி கொடுப்பது பொருத்தமானதே. கல்லூரிகளுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர கனம் அமைச்சரவர்களை வேண்டுகிறேன். இத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு கல்லூரிகளுக்குக் கொண்டுவர முடியாது. அடுத்த ஆண்டிலாவது இதைக் கல்லூரிகளுக்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பொது சுகாதாரம் என்ற தலைப்பில், மலேரியா தடுப்புத் திட்டம் இனிமேல் மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டமாக மாற்றப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதற்காக 16,69,100 ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 9,57,000 ரூபாய் பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறலாம். இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் கிடைக்கிறது என்பதால், நிரம்பிய ஆர்வத்தில் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, புதிய நோய்களைக் கிளப்பிவிடக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், சிறப்பாக கும்பகோணத்தில், மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் புது நோய்களைக் கிளப்பிவிட்டிருப்பது கண்கூடு. அங்கே இப்போது மலேரியா காய்ச்சல் வரவிட்டாலும், கபவாத காய்ச்சல் போன்ற நோய்களால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில மாவட்ட அதிகாரிகள் இத்திட்டத்திற்காக அரசாங்கத்தார் ஒதுக்கும் பணத்தை 6-7 மாதங்களில் செலவழிக்காமல் இருந்துவிட்டு, பிறகு, இப்பணத்தை எப்படியாவது செமித்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணத்தில், கடைசி இரண்டு 4-20
பு. மாதங்களில் அவசர அவசரமாக ஏராளமான மருந்துகளை உபயோகிக்கத் தலைப்படுகிறார்கள். அதனால் எதிர்பார்க்கிற நன்மை கிடைக்காமல் தீமை விளைகிறதென்பது அண்மையில் காணப்பட்ட உண்மை. அதையும் அரசாங்கம் சிந்திக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் காரணமாக, வருடம் நெடுகப் பரவலாக, பல மாவட்டங்களிலும் அந்தப் பணத்தைச் செலவிட வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

17th September 1958] [Dr. A. Chidambaranathan]

இனி கைத்தொழில் பகுதியில் 20-ம் பக்கத்தில் காணப்படுகிற ஒரு குறிப்புப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்டேட் கவுன்சிலிலினுடைய வேலைகளில் முக்கியமானதொன்று பல்வேறு வகையான இண்டஸ்டிரியல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் செண்டர்கள் பற்றிய தேர்வுகளை நடத்துவது என்பது காரணப்படுகிறது. அதற்காக “டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்டிரியல் அண்டு காமர்ஸ்” இலாகா சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த உத்தேசித்திருப்பதாகவும் காணப்படுகிறது. இப்படி இந்த இனத்தில் ஆகும் செலவைக் குறைக்கக் கூடும் என்பது என் நம்பிக்கை. காரணம் என்னவென்றால் இப்போதே பல்வேறு தரப்பட்ட பரீட்சைகளை சர்வீஸ் கமிஷனரும், அரசாங்கத் தேர்வுகள் அதிகாரியும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களிடமே இந்தத் தேர்வுகளை நடத்தும் பொறுப்பையும் ஒப்படைத்துவிடலாம். அதனால் “டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்டிரியல் அண்டு காமர்ஸ்”-க்கு அதிக சிப்பந்திகளை நியமித்துத் தனியாக அவர்களைவிட்டு இண்டஸ்டிரியல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்ட் தேர்வுகளை நடத்துமடியாகச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்று கருதுகிறேன். இதைப்பற்றியும் சிந்திக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதனோடு இன்னொரு செய்தி. இந்த 20-ம் பக்கத்தில் காணப்படுகிற ஒரு குறிப்பு-ஒருவேளை அச்சப் பிழையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்—அப்படியே ஒப்புக்கொள்வதானால் பிறகு பணச் செலவு வகையிலும் தணிக்கை வகையிலும் பிழை ஏற்படலாம்.

“The extra cost on account of the employment of the additional staff on the payment of travelling allowance and dearness allowance to the non-official Members of the State Council has been estimated at Rs. 33,100 per annum,” என்று இம்மாதிரி இருக்கிறது. ஸ்டேட் கவுன்சிலைச் சேர்ந்த உத்தியோகப் பற்றற்ற மெம்பர்கள் சம்பளம் பெறுபவர் அல்லர். ஆதலால் பஞ்சப்படிக்கு உரியவர் அல்லர். “Dearness allowance” என்று இருப்பது சரியாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் சம்பளம் கிடையாது. நாப்படிதான் இருக்கக்கூடும். ஆகவே அது “டெய்லி அலவன்ஸ்” என்று இருக்கவேண்டுமோ என்பது என் ஐயம். இதைப் பற்றியும் விளக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

இனி அரசாங்கம் சில நிலையங்களுக்குப் பணம் கடனாகக் கொடுக்கிறது. XLIII-வது தலைப்பில், 29-வது பக்கத்தில் இது காணப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தின்படி மெட்ராஸ், திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலைக்காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதிக்குள் திருப்பி வாங்கப்படும் என்று காணப்படுகிறது. இது பொதுவாக வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு, எருக்களை அவர்கள் பெறும்படி செய்கிற முறையில் கடனாக உதவப்படுகிறது என்பதைப் போற்றுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் திரு. ஆரூரான் லிமிடெட் போலவே வேறு சில தொழில் நிலையங்கள் ஏதாவது அரசாங்கத்திடம் கடன் உதவி கோரினாலும், இதேவிதமான தாராள மனப்பான்மையுடன் அரசாங்கம் கடன் உதவி அளிக்க முன்வரவேண்டுமென்று வேண்டுகோளையும் விடுக்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது கடன் தொகையைத் திருப்பி வசூலிக்கத் தக்க வகையில் தக்க பாதுகாப்பான நடவடிக்கையையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தக்க அடமானம் வாங்கியிருப்பார்கள். இருந்தாலும்கூட, நான் இந்த எச்சரிக்கையை விடுப்பதற்குக் காரணம் நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எண்ணெய் ஆலை (Oil mill)

**GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56**

[Dr. A. Chidambaramanathan] [17th September 1958]

ஒன்றுக்குப் பத்து லட்சம் ரூபாய் கடனாக அளித்தார்கள். ஆனால் இன்னமும் அதைத் திருப்பி வசூலிக்க முடியாமல், அந்தப் பணம் குட்டிபோட்டு வட்டியுடன் 14½ லட்சம் ரூபாய் ஆகியுள்ளது. அது நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமையிலும் இல்லை. காரணம் கடன் கொடுக்கும்போது என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை, பாதுகாப்புகளை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டுமோ அவற்றைச் செய்துகொள்ளாததனால். அந்த மாதிரியாக இனி ஏற்படாமல் இருக்கத் திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலைக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கும்போது, தக்க பாதுகாப்புகளை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன், எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிற பல தொழில் நிலையங்கள் உதவி கேட்டாலும் அளிக்கிற முறையில், நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தை அமைத்துக்கொள்வது நல்லது. அந்த முறையில் அமைந்திருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன். செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் இந்தத் துணை அறிக்கையைக் கொண்டுவந்திருப்பதைத் திரு. ரஸூக் கான் ஆசேபித்தார்கள். இதுதான் சரியான கணக்குமுறை என்று பாராட்டுகிறேன். இந்தமாதிரியே செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தி, முன் கூட்டி நிர்ணயித்துக்கொண்டு போகிற நமது வரவு செலவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று பாராட்டி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: Mr. Chairman, the hon. Member Mr. Mohamed Raza Khan has made some reference to political sufferers and members of their families. What I wish to impress upon friends like him is this. Let us not consider this question of political sufferers on a party basis. Sir, 2,000 or 3,000 years ago, in Sparta—in Greece—the hero Leonidas defended his country against the Persians and even to-day, his name finds a place in almost every possible literature. Similarly, Joan of Arc defended her country against the British and her name finds a place not only in French literature and history, but in every possible literature and history. What I wish to impress upon the hon. Members of this House is this. Our countrymen—whether they belong to the Congress Party or any other Party—fought against the British imperialism and suffered a great deal. Should we not have some respect, some regard and some appreciation for the work which they have rendered to our country? When some little thing is being done for these people which is very, very scanty, friends on the opposite side raise objections. Sir, this question of political sufferers should not be viewed from any other angle. It should be viewed on some other broader basis. These people who suffered for our country are Indians. They may be Congressmen. But, they are something more than Congressmen. They are heroes. Even today, those people, who fought for us and who got us freedom, are undergoing the greatest possible suffering. Perhaps, my hon. Friend does not know it. When such is the case, I cannot understand my Friend objecting to this small paltry sum which has been provided for them. I cannot agree with him.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I interrupt the hon. the Deputy Chairman? I did not raise any such objection. This issue has been before the House not only now. It has been there ever

17th September 1958] [Sri Mohamed Raza Khan]

since 1948. I only wanted certain clarification about the definition of 'political sufferer' as to whether a political sufferer would remain so even after he left the Party in power. I only wanted this clarification and nothing more. Let not the hon. the Deputy Chairman read much more than it warrants into my speech.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : A political sufferer is a political sufferer whether he is in the Congress Party or not. That is clear. Therefore, no clarification is necessary. I know many people, although they are not in the Congress Party, have enjoyed these concessions or benefits. Somehow, or other even some of us, people belonging to the Congress Party, are sometimes afraid of criticisms which are levelled against us. That is why even when we are doing something very grand, we do it with a certain amount of apology. I do not see any reason why there should be an apology at all. When we are doing the right and correct thing, we must be very firm and definite. On the other hand, we are doing it as if it were something right or wrong. Certainly, we should not do like that.

4-30
p.m.

There are these political sufferers and their families. There may be hundreds, if not thousands, of political sufferers who are not absorbed by this scheme. Therefore, what I wish to urge upon the Government is this. No doubt, they have got their difficulties and limitations. With all that, they must do their best to see that these people also are helped. I want to impress one thing upon everyone. We have to be grateful to our heroes. If we are unworthy of our heroes, that will be a dangerous thing, a degrading thing. We must be grateful to our heroes who have shed their blood and done a job for us. If we are not grateful to them, I think it will be a very bad day for us.

I am glad our Government have made some provision for sports. That is a very good thing. In these days when people are talking of wars, atom bombs and hydrogen bombs, these games will produce a lot of goodwill and happiness. I was a very good wrestler, though I was not very much attached to hockey. We were the old champions in hockey and in wrestling and we can be easily world champions in so many other things. Somehow or other, we are losing our ground in some of these things. We have the world wrestler, India's great wrestler, Gama. Somehow or other, we are not holding that championship. As my hon. Friend Sri Purushotham said, there are indigenous games also like Indian wrestling. We must be very proud of it. It is a nice, beautiful and grand game which does not do any injury to the opponent.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is your own opinion.

[17th September 1958]

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : It is everybody's opinion. Indian wrestling is such a grand game. There is another point. The hon. Members Sri Purushotham and Dr. Chidambaranathan suggested that we must extend these games to our college students also. I will go one step further. Besides our college and high school students, there are many other youngsters who do not have the benefit of college or other education. They are also athletes. We must encourage them also. If not now, at least in the future, it has to be done.

These are the few suggestions that I want to give.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : Mr. Chairman, Sir, I wish to add a few words with regard to the point of view of the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan. The words 'political sufferer' are far too wide in scope. They require some kind of definition. Political sufferer, as the hon. the Deputy Chairman said, is, no doubt, a political sufferer. But it is hardly a sufficient definition for all practical purposes. In that case, we will be unable to know who exactly will have a qualifying claim. I suggest that it may perhaps be made clear that a 'political sufferer' is one who had to go to prison during the freedom struggle and who is indigent or in needy circumstances.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This definition we have adopted.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : Then, that is all right. I do not want to say anything else.

* SRI V. V. RAMASWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் சில வார்த்தைகள் மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது திருச்சி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் இருக்கிற செட்டில்மெண்டு முடியவேண்டியிருப்பதால் அங்கேயிருக்கிற ஆபீசர்களை உயர்த்துவதாகக் கண்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலும் சர்வே நடந்து கொண்டிருக்கிறது, முடியும் தருவாயில் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். அதைச் சீக்கிரம் முடிப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டத்தில் இருக்கிற ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு வண்டி வசதிக்காக, ஜீப் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் பத்து ஜீப் வாங்குவதாக இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஜீப் என்று முதல் ஆண்டில் வாங்கினால், அவை இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற பட்டியல் வரிசைப்படி முறைப்படி கொடுக்கப்படுமா? வேறு எந்த இலாகாவுக்கு எந்த அதிகாரிக்கு எல்லாம் கொடுக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்திலும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலும் அரசியல் தியாகிகளுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் அறிய விரும்புவது என்னவென்றால் எத்தனை அரசியல் தியாகிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எடுக்கப்பட்டிருந்தால், அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப்படுமா? எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்பதை அறிய விரும்பு

17th September 1958] [Sri V. V. Ramaswami]

ஹேன். அதில் சங்கடங்கள் உண்டாகாதா? எந்த அடிப்படையில் சிக்கல்கள் எதுவுமின்றி வேலை கொடுக்க முடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம் இவைகள் பொது மக்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய கேந்திரமான பிரசார நிலையங்கள். ஆகவே இவைகளில் தியாகிகளை மாத்திரம் அமர்த்தினால், பிறருக்கு இடமில்லாமல் போய்விடுவதோடு ஒரு கட்சிப் பிரசாரத்திற்குப் பயன்படக்கூடியதாகத்தானிருக்குமென்ற ஐயப்பாட்டுக்கு இடமளிக்கிறது. தியாகிகள் தவிர மற்றவர்களுக்குக் கிடையாதா? மண்டலக் காங்கிரஸ் கமிட்டியார் சிபார்சுகள் மேல்தான் இந்தப் பதவிகள் வழங்கப்படும் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டு வருவதற்குக் காரணம் உண்டா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதோடு தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பரப்புவதில் நம் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். அரசியலார் இதற்காகத் தனியாக டைரெக்டரேட் வைத்திருக்கிறார்கள். இதே முறை நீடிக்குமா? அதாவது Chief Engineer P.W.D. is ex-officio Director—இனி சீப் இன்ஜினியர் இல்லாமல் தனியாக டயரக்டர் என்று நியமிக்கப்படுவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாணவர்களுக்கு நம் தேசிய விளையாட்டுகளில் ஆர்வம் உண்டாக்குவதற்காக மாவட்டவாரியாகவும், மாநிலவாரியாகவும் விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் வைப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இது சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு வெள்ளிப் பதக்கங்களும், நற்சான்றுப் பத்திரங்களும் கொடுக்கப்படப்போவதாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. தேசியச் செல்வங்களாகிய இவர்களை மேலும் மேலும் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளும்படி பார்த்துக்கொள்வதற்காக அவர்களுடைய உடல்நிலை கெடாதபடி அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், அவர்கள் மேற்படிப்பிற்குப் போவதாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நிதி உதவி அளிக்கலாம் என்றும் கூற விரும்புகிறேன்.

4-40
P.M.

அடுத்தபடியாக, விருதுநகரிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியை இப்போதுள்ள இடத்திலிருந்து வேறொரு கட்டிடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். வேறு நல்ல கட்டிடத்திற்கு அதை மாற்றுவதற்கு லட்ச ரூபாய் நன்கொடை கொடுக்க ஒரு தனி நபர் முன்வந்திருக்கிறார். இதுபற்றிக் கனம் அமைச்சரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் இதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உப—மானிய கோரிக்கை அறிக்கையில் இல்லாததைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் பேசக் கூடாது.

*** SRI V. V. RAMASWAMI :** விருதுநகர் ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தப்பட்ட இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சமீபத்தில் கலவரம் நடந்த இடங்களில் சாலைகள் போடுவதற்காக ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டிற்கு அரசாங்கம், 6,82,100 ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலங்களை ஸர்வே செய்வதற்கான செலவை ஜில்லா போர்டுகள் ஏற்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் செலவையும் அரசாங்கத்தாரே ஏற்க வேண்டுமென்று ஜில்லா போர்டு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ் பவானி, அமராவதித் திட்டப் பிரதேசங்களில் பூங்காக்களை அமைத்து நடத்துவதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிறது. மேலும், சாத்த

**GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56**

[Sri V. V. Ramaswami] [17th September 1958]

னூரினுள்ள பூங்காவை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அந்தப் பூங்காவைப் பார்த்துப் போக வரும் வெளியூர் மக்களுக்கும், தேக்கத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் வாங்குவதற்கும் அடிக்கடி திருவண்ணாமலை போய் வர வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி திருவண்ணாமலை போய் வருவதற்குப் போதுமான பஸ் வசதி, ஸ்டோர் வசதி முதலியன இல்லை. இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ள வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI A. SUBRAMANYAM :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, உபச் செலவுகளுக்காகப் பணம் கோரும் கணம் அமைச்சரின் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ சிதம்பரம் செட்டியாரும், மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்த ஸ்ரீ பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் பற்றி எவ்வளவோ பேசினார்கள். அரசியல் தியாகிகளுக்கு சர்க்கார் சில சலுகைகள் அளிப்பது பற்றி அவர்கள் பேசினார்கள். நான் பல தடவை சிறை சென்றிருக்கிறேன். நான் சிறை சென்று பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் அடைந்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் நான் இது சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான உதவிகளை சர்க்கார் அரசியல் தியாகிகளுக்கு அளிப்பது அவசியமா அவசியமில்லையா என்று.

THE HON. SRI C. SUBRAMANYAM : அரசியல் தியாகிகளுக்கு இவ்வாறு உதவி அளிப்பது தவறு என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டவில்லை. ஆனால் இத்தகைய உதவிகளுக்குச் சில வரையறைகள் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ரொம்ப சரி.

*** SRI A. SUBRAMANIAM :** அதை நான் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இதில் வரையறை எவ்வளவு தூரம் இருக்கவேண்டும் என்பது குறித்து அவர்கள் கூறுவதில் எனக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது.

வெள்ளையர் இந்த தேசத்தை ரொம்ப காலம் ஆண்டு வந்தார்கள். அப்போது நம் நாட்டு மக்கள் சிப்பாய்களாக இருந்தார்கள். அப்போது நம் நாட்டு மக்கள் சேனையில் உத்தியோகங்கள் பார்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் சேனையில் இலவசமாக உத்தியோகம் பார்க்கவில்லை. அவர்களுக்கு வெள்ளையர்கள் தகுந்த ஊதியம் கொடுத்தார்கள். அத்துடன் அவர்களுக்கு “காப்டன்”, “மேஜர்-ஜெனரல்”, “லெப்டினன்ட்-கர்னல்” என்ற பட்டங்களையெல்லாம் கொடுத்தார்கள். அவைகளையெல்லாம் வெள்ளையர்கள் நம் நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்த பிறகு, நம் நாட்டு மக்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் சேனையில் சேர முன்வந்தார்கள். அதற்கு முன்பு அவ்வளவு மக்கள் அவ்வாறு முன்வரவில்லை. அவர்கள் வெள்ளைக்காரர்களிடம் கூலிக்கு மாறடித்தார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக இதை நான் சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கு உத்தியோகங்களுக்குத் தகுந்தவாறு ஊதியமும் பட்டமும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அரசியல் தியாகிகள் காந்தியின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி தேச விடுதலைக்காக அஹிம்ஸைப் போர் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லொணாத கஷ்டங்கள் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். காந்தியின் அஹிம்ஸைத் தத்துவப்படி தொண்டர்கள் சாத்வீகப் போரில் ஈடுபட்டார்கள். வெந்தே மாதரம் என்று சொன்னால், தை விரலை வெட்டுவேன்” என்று வெள்ளைக்காரன் கூறினான். “வேண்டுமானால் இரண்டு விரல்களை வெட்டிக் கொள். அப்பொழுதும் வந்தேமாதரம் என்று சொல்லத்தான் செய்வேன். எல்லா விரல்களையும் வெட்டினாலும் வெட்டிக்கொள். வந்தே மாதரம் என்று சொல்லத்தான் செய்வேன். ஒரு கையையே வெட்டுவாயானாலும் வெட்டிக்கொள். வந்தே மாதரம் என்று சொல்லத்

**GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56**

317

17th September 1958] [Sri A. Subramanyam]

தான் செய்வேன். வேண்டுமானால் தலையையே வெட்டிக்கொள் ” என்று கூறும் முறையில் அவர்கள் தேச விடுதலைக்காகப் போராடியிருக்கிறார்கள். பணத்தையும் பொருளையும், உயிரையும் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். பிற்காலத்தில் உத்தியோகம் கிடைக்கும் என்றோ, பதவி கிடைக்கும் என்றோ அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காமல் அப்போது அவர்கள் தியாகம் செய்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் நான் சிறை சென்ற போது பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தேன். என்னைப் போலீசார் கோட்டைக்கு முன்பு அடித்துப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். மூன்று நாட்கள் பிரக்னை இல்லாதிருந்தேன். அப்போது, சட்டசபை அங்கத்தினரை வருவேன் என்று நான் எதிர்பார்த்தேனா? இல்லை. ஆனால், 1937-லிருந்து இன்று வரை நான் சட்டசபை அங்கத்தினரை இருந்து வருகிறேன். இந்தியப் பிரதமராக இருக்கும் ஸ்ரீ நேரு அவர்கள் தான், தமக்குப் பிரதமர் பதவியை யாராவது கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தா சுதந்திரப் போரில் ஈடுபட்டார்கள்? நமது முதலமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜர், தாம் முதலமைச்சராக வரலாம் என்று எதிர்பார்த்தா தேச விடுதலைக்காகப் போராடினார்கள்? இல்லவே இல்லை. இந்தியக் குடியரசின் தலைவராக இருக்கும் டாக்டர் ராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள் தனக்கு ஜனாதிபதிப் பதவி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து சுதந்திரப் போரில் குதித்தாரா? நாட்டு மக்கள் அடிமை வாழ்வின்னும் விடுதலை பெற வேண்டும். நாடு கேஷமமுற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தான் அவர்கள் தன் னைம் பாராது போராடினார்கள். தியாகிகளுக்கும் தியாகிகளின் குடும்பத் தினருக்கும் இப்போது அரசாங்கத்தார் உதவிகளும், சலுகைகளும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். வெள்ளையரின் சேனையில் வேலை செய்தவர்களுக்குப் பெரிய பெரிய பட்டங்களும் பெரிய சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டன. அப்படியிருக்கும்போது யாதொரு பிரதி பிரயோஜனத்தையும் எதிர்பாராது விடுதலைக்காகப் போராடியவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் ஒன்றும் பெரியதல்ல. தேச விடு தலைக்காகப் போராடிய தியாகிகளுக்கும் அவர்களடைய குடும்பத்தினருக் கும் இப்போது சமூக நல ஊழியர்கள் உத்தியோகத்தைக் கொடுக்க அரசாங்கத்தார் முன்வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதை ஆட்சேபிக்கக் கூடாது. இப்பொழுது நம் நாட்டில் ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கிறது, நல்லாட்சி நடக்கிறது. அடுத்தாற்போல், ரஷ்யாவை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கே புல்கானினின் கதி என்னவாயிற்று? இந்த நாட்டில், இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று சொன்னவர்களுக்குக்கூட இப்போது பல நன்மைகள் செய்திருக்கிறோம். நாம் பாரபட்சம் காட்டுவதில்லை. வெள் ளைக்காரனிடம் காட்டிக்கொடுத்துச் சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று சொன் னவர்களைப் போன்ற நபர்கள் ரஷ்யாவில் இருந்திருந்தால், அவர்கள் தூக்கிலிடப்பட்டிருப்பார்கள். நாம் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளவில்லை. இது குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அரசியல் தியாகிகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய மரியாதையை நாம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY :** கனம் தலைவர் அவர் களே, இந்த உபரி வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அனேக புதுத் திட்டங்களுக்குப் பண வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் இரண்டு- மூன்று திட்டங்கள் நமது விசேஷ கவனத்திற்குரியவை என்பது என் தாம்மையான அபிப்பிராயம். இந்தக் கோரிக்கைப் புத்தகத்தின் 13-வது பக்கத்தில், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்காகச் சர்க்கார் பெரிய அளவு பணத் தொகை ஒதுக்கும் அளவிற்கு, குடும்பக் கட்டுப்பாடானது சர்க்காரின் கவனத்தைக் கவர்ந்திருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்குகிறது. இந்தியா ஆங்கிலேயர்களுக்கு அடிமை நாடாக இருந்தபோதும், அதற்கு முன்பும் மற்ற நாடுகளின் கவனம் அதன்

[Sri G. Krishnamoorthy]

[17th September 1958]

மேல் விழுந்ததற்குக் காரணம் அதன் ஜனத்தொகையே. இந்தியாவின் ஜனத்தொகை உலகத்தின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 1/5 பங்கு ஆகும். அதாவது, சுமார் 200 கோடியில் சுமார் 40 கோடி ஆகும். இப்போது இந்தியா எல்லா தேசங்களாலும் பெரிதும் மதிக்கப்படுவதற்கு, இந்தப் பெரிய ஜனத்தொகையும் ஒரு காரணம் ஆகும். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் ஜனத்தொகையானது ஏறிவருகிறது, பிறப்பு ஜாஸ்தி, இறப்பு குறைச்சல், ஆகவே செயற்கை முறையில் பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக—பாபகரமான செயல்களில் ஜனங்கள் ஈடுபட ஏன் இந்த சர்க்கார் செலவழிக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. கடவுள் கொடுத்த சொத்து நிலம். வேண்டுமோருக்கு வேண்டும் பொருள் கொடுக்கக் கூடியது. அதனாலேயே இதற்குப் பூமி என்று பெயர். அது எல்லோருக்கும் உணவு கொடுக்கிறது. அப்படியிருக்க இந்தப் பூமியில் அதிக உற்பத்திக்கு ஏராளமான இடம் உண்டு. அதைப் பெரிய அளவில் செய்யாமல் பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் பணம் செலவிடுவது, அதுவும் மக்கள் பணத்தை எடுத்தே மக்களின் பெருக்கத்தைத் தடைப்படுத்தும் காரியங்களில் இறங்குவது மிகவும் விந்தையாக இருக்கிறது. உணவைப் பெருக்குவதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளாது, குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்தால்தான் எல்லோருக்கும் உணவுக் கஷ்டம் இல்லாமலிருக்கும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இது சாஸ்திர விரோதமான காரியம். பாபமான சிறுத்தியும், காந்திஜியின் கொள்கைக்கு விரோதமானது. ஆகவே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்காக சர்க்கார் பணத்தைச் செலவிடுவதும், 15 ரூபாய் கொடுத்து உதவுவதாக அறிவித்திருப்பதும் சரியாகாது. அதுவும் திடீரென்று எய்டெட் ஸ்கூல் டீச்சர்களையும் Public Employees உடன் சம அந்தஸ்தில் சேர்த்து இந்த ஆபரேஷன் செய்து கொண்டால் 15 ரூபாய் அலவன்சு கிடைக்கும் என்பதாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று சர்க்கார் கடாக்கூடம் எய்டெட் ஸ்கூல் டீச்சர்களின் பேரில் விழுந்தது ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது. மெடிகல் கன்ஸெஷன் கொடுத்த போதும், வீட்டு வாடகைப்படி கொடுத்த போதும் இந்த டீச்சர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. பென்ஷன் திட்டத்தின்போது பென்ஷன் பணம் Commutation மொத்தப் பணம் வாங்கும்படி சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னபோதும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு விஷயத்தில் இந்தப் 15 ரூபாய் எய்டெட் ஸ்கூல் டீச்சர்களுக்கும் உண்டு என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணம் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள மாணவ மாணவிகள் விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் ஈடுபட ஜில்லா லெவலிலும், மாகாண லெவலிலும் உதவுவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டிப் பலர் பேசினார்கள். நானும் வரவேற்கவேண்டியவன் தான். ஆனால் இன்றைய தினம் எத்தனையோ விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் ஆங்காங்கே பள்ளிகளில் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, மாகாண லெவலில் நடைபெறுவதற்குப் பிரயாணபடிக்காகவும், இதரச் செலவுக்காகவும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் இப்போது ஒதுக்குவது அவசியந்தானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? அதற்குப் பதிலாக அங்கப் நாயக்கன் தெருவிலும், பங்கிங்காம் காலவாய் கரையோரங்களிலும் குடிபுருந்து அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஏழை மக்களுக்குக் குடிசை ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் செலவழித்து வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதானால், வரும் நூறு குடும்பங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா? மக்கள் உணவு வசதியின்றி, வீட்டு வசதியின்றி அல்லலடைந்துக்கொண்டிருக்கும்போது, விளையாட்டுக்காகப் பணம் ஒதுக்கி செலவழித்துக் கொண்டிருக்கலாமா? இது அவசியம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Why should we have education? Why should we spend so much on education, to-day Sir?

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

319

17th September 1958]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : உப-தலைவர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வது இது தான். அவசியமானது தவிர்க்க முடியாதது. இது அப்படிப்பட்டது அல்ல என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முப்பது ஜீப் கார்கள் வாங்கப் போவதாகவும், ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு மட்டும் 50 ஜீப்கள் தேவையாக இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டுக்கிறது. அதற்குப் பராமரிப்புச் செலவு என்ன ? இப்போது எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளிலும் சேர்ந்து எவ்வளவு ஜீப்கள் இருக்கின்றன ? அவர்கள் பிரயாணம் செய்வதனால் உண்டாகும் நன்மை என்ன ? செலவிற்குத் தகுந்த பிரயோஜனம் உண்டா ? இவை எல்லாவற்றையும் விளக்கினால் தேவலை.

கடைசியாக, அரசியல் தியாகிகளுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதைப்பற்றி மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்காவது ரூ. 45-3-60-5-90 என்று செய்திருக்கிறார்களே என்று பாராட்டுகிறேன். லேயர் டிவிஷன் குமாஸ் தாக்களுக்கும், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியருக்கும் ரூ. 45-3-60-2-90 என்று தான் வைத்திருக்கிறார்கள். மேலே போகப்போக உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக மூன்று கூட இரண்டாக மற்றவர்கள் விஷயத்தில் இருக்கிறது. இவர்கள் விஷயத்தில் ரூ. 50-5-90 என்று செய்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு கூட அதுபோல் மற்றவர்கள் விஷயத்திலும் மாற்ற வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டத்தை யொட்டிப் பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்குச் சந்தோஷம் படுகிறேன். பல மெம்பர்கள் பலவிதமான சர்ச்சைகளில் இப்போது ஈடுபட்டிருந்தார்கள். சாதாரணமாக இப்போது விளையாட்டுக்குப் பணம் ஒதுக்குவது நியாயமா ? சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டிய வேறு பல விஷயங்கள் இல்லையா ? நம் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த இனத்தில் பணத்தைச் செலவிடலாமா என்று எனக்கு முன் பேசிய மெம்பர் கேட்டார். எது அவசியம், எது அவசரம் என்பதைக் கவனித்துச் செலவழிக்க வேண்டும் என்றார்கள். நாம் அவர் நினைக்கிறது போல, மிகவும் பஞ்ச நிலையில் இல்லை. நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டமும் அத்தனை நெருக்கடியான நிலைமையில் இருப்பதாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஓரளவு புதுக் கட்டிடங்களுக்கு முக்கியமான காரியங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டியது தான். அதே சமயம் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த முறையில்—மாணவர்களுடைய ஆரோக்கியத்திற்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கும் விளையாட்டுகளில் பணம் செலவிடாமலும் இருந்துவிட முடியாது. மேலும், நாம் இப்போது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையும் பெருந்தொகை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதோடு முக்கியமாக நாம் கவனிக்க வேண்டியது புதிதாகப் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க அனுமதி கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்தால் அவைகளை முடிவு செய்வதில் சர்க்கார் பேர்க்கு ஒரு விதமாக இருப்பதே ஆகும். அதுவும் ஒரேமாதிரியான நடவடிக்கை எல்லா இடங்களிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது பொதுவாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள், பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க இடம் கொடுப்பதில்லை. அனுமதி கொடுத்தால் போதும். இது கொடுப்பதில்லை. ஏதோ காரணங்கள் ! அருகாமையில் வேறு ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருப்பதாகச் சொல்லி விரிகிறார்கள். இதுவெல்லாம் சரியான காரணங்கள் ஆகா. ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்குள் ஓரிரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கலாம். அதிக தூரம் மாணவர்கள் நடக்கும்படியாக விடக் கூடாது. நிறையப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டுகளே அதிக உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். தனியார் பள்ளிகள் நடத்த முன்வந்தால் அனுமதி மறுப்பது போய், ஆதரவு தருகிற நிலைமை கல்வி இலாகாவில் நிலவ வேண்டும்.

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Sri K. M. Ramasamy Gounder]

[17th September 1958]

அதோடு இன்னொரு விஷயம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் உள்ள உபாத்தியாயர்களின் சம்பள விதிக்கள் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது இங்கே தோற்றது வருந்தத்தக்க விஷயம். அப்படி அந்தத் தீர்மானம் தோல்வியுற்றாலும் கூட, ஒரே மாதிரியான நிலை ஏற்படுத்துவதை முதல் கடமையாக அரசாங்கத்தார் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கிற உதவி எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். அதோடு பல பள்ளிக்கூடங்களில் மாதாமாதம் உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. திருப்பத்தூர் ராமகிருஷ்ண பள்ளியில் ஐந்தாறு மாதங்களாகச் சம்பளம் வரவில்லையென்று புகார் சொல்கிறார்கள். இன்னும் இதுமாதிரியாக அதேக பள்ளிக்கூடங்கள். ஏழைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கூடக் கொடுக்கப்படுவதில்லை யென்றால், அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? பள்ளிகளில் ஒழுங்காக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5 p.m. அடுத்தபடியாக, கிராம அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக அநேக பிளாக் டெவலப்மெண்டுகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் நிறைய நியமிக்கப் படுகிறார்கள். உதாரணமாக என்னென் அபிவிருத்தி அதிகாரி என்று விவசாயத்தில் பி.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்ற ஒருவரை நியமிக்கிறார்கள். வட்டார வளர்ச்சி ஆபீஸில் விதைப் பொருள்கள் விற்பனைக்குக் கிடையாது. வேறு இடங்களிலிருந்து வாங்கித் தருவதில்லை. இந்திய சர்க்காரோ, ராஜ்ய சர்க்காரோ ஓரளவாவது விதைப் பண்டங்களை விநியோகம் செய்ய இயலவில்லை என்றால் அந்த அதிகாரிகளை மட்டும் நியமித்து விடுவதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்க முடியும்? இந்தமாதிரி உத்தியோக ஸ்தானங்களை அதிகரிக்கக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இருக்கிற உத்தியோக ஸ்தானங்களை வைத்துக்கொண்டு மக்களுக்கு வசதிகள் அளிக்கலாம். கோபிசெட்டிபாளையத்தில் ஒரு மாட்டு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் முன்னர் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது. பிறகு என்ன காரணத்தாலோ அந்த வேலை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அவசியச் செலவுகளைச் செய்யாமல் உத்தியோக ஸ்தானங்களை அதிகரித்துக்கொண்டு போவது உசிதமல்ல. அரசியல் தியாகிகளுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் இம்மாதிரி உத்தியோகங்கள் கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். "Virtue has its own reward" என்பது ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி. இவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்க வேண்டியது ஒரு நிலையில் அவசியம் தான். ஆனால் யாரும் பிரதிபலனை எதிர்பார்த்து சேவை செய்வது நன்றாய் இராது. நற்காரியங்கள் செய்பவர்களுக்கு அதற்காக என்று இவ்வாறு பிரதியுபகாரம் செய்யும் நிலை இருந்தால் பிரதிபலனை இல்லாமலே நற்காரியங்கள் செய்யும் தன்மை சமூகத்தில் குறைந்து விடும். நற்காரியங்கள் செய்பவர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு சமூகத்தில் இருக்கிறது. தாங்களாகவே நற்காரியங்கள் செய்யும் பண்பு மக்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இம்மாதிரி நற்காரியங்கள் செய்பவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்யும் நிலை இருந்தால், தாங்களாக நற்காரியங்கள் செய்யும் பண்பு மக்களிடமிருந்து மறைந்துவிடும். இந்தக் காரணத்தினாலேயே பள்ளிக்கூடங்களில் கூட மாணவர்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கும் பழக்கத்தை விட்டு விட வேண்டும் என்ற கொள்கையை உடைய சாரார் உண்டு. இப்போது சமூக சேவை செய்பவர்களுக்குக் கூட அரசாங்கம் மெடல்கள் கொடுக்கிறது. இது உசிதமல்ல. ஆதலின் அரசியல் தியாகிகள் போன்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது என்று சொல்லிக் கொண்டு உத்தியோகஸ்தர்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு போக வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்குத் தங்களுக்கு என் நன்றி.

17th September 1958]

*SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : கனம் தலைவர் அவர்களே நம் ராஜ்யத்தில் உணவு தானியங்களை அதிகம் விளைவிக்க வேண்டும். இதை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதே சமயத்தில், உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அவசியம் என்பதையும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால், மக்கள் மிகவும் பாடுபட வேண்டும்.

“இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். அதாவது, பாடுபட்டால் தான் நிலத்தில் தானியம் நன்றாக விளையும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

அடுத்தபடியாக, இருப்பவர்களுக்கே போதிய உணவு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும்போது பிள்ளைகளைப் பெருக்கினால், அவர்கள் உணவிற்கு எங்கே போவார்கள்? மேலும், இப்போது போதிய உணவு இல்லாமல் பெரும்பான்மையான தாய்மார்களும் மற்றவர்களும் தேகாரோக்கியமின்றி இருக்கிறார்கள். உடல் நிலை கெட்டிருக்கும் தாய்மார்களுக்கு இன்னும் பிள்ளைகள் பிறந்தால், அவைகள் உடல்நிலை கெட்ட பிள்ளைகளாக ஆகின்றன. வறுமையில் மக்கள் சீர்கெட்டுப் போகிறார்கள்; ஆகவே குடும்பக் கட்டுப்பாடு வேண்டும். நாட்டில் பிறக்கும் மக்கள் நல்லறிவு பெறக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதற்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அவசியம். திருவள்ளுவர்,

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற”

என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகவே நாட்டிலுள்ள மக்கள் நல்லறிவு பெற வேண்டும். அறிவு பெறக் கூடிய மக்கள் இந்நாட்டில் பிறக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முதற் கடமை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் அமருகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, let me express my grateful thanks to the hon. Members who made many useful suggestions for the purpose of seeing that the standard of administration in our State was improved. The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan started with the criticism that all these schemes should have been included even in the original Budget and whether even within three or four months we should have come before this Legislature with this Supplementary Demand with its many items of new schemes. I am sure the hon. Member is aware that, as far as the Budget is concerned, it is framed and formulated by about January. After that, it would not be possible, unless it is very important and very urgent, to include any scheme in the Budget. Unless any scheme is ready for sanction, it would not be possible to include it in the Budget which is presented towards the end of February. Therefore, whatever schemes get ready and will have to be taken up necessarily, we have to take decisions on them irrespective of the fact whether provision is made for them in the Budget or not. That is why, Sir, it has become necessary to resort to the Contingency Fund and also to present a Supplementary Demand before this House in respect of these new schemes. I am sure you

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Sri C. Subramaniam] [17th September 1958]

might be aware, in the previous years we used to submit only one Supplementary Demand towards the end of the year. But the hon. Members in this House and also in the other House pointed out that the postponement of this Demand took away the interest in the new schemes that had been sanctioned. Therefore, they pressed that at least twice in a year Supplementary Demands should be presented to the House, if not thrice. That is why we are now following the practice of having a Supplementary Demand in the middle of the year. I do not know whether it would be necessary to have another Supplementary Demand in November or December when we may meet again. That is the explanation, Sir, for this Supplementary Demand with so many new items. After all, it is necessary particularly for the implementation of the Second Five-Year Plan to take up as many schemes as possible and as early as possible. Many of these schemes require the formal sanction of the Government of India and also financial assistance from them. It takes some time, but as soon as the formal sanction is obtained, we take action here for the implementation of those schemes without waiting for any formal sanction of this House. If only hon. Members go into the various schemes, they would find that they are not only urgent but also essential. That is why without coming before this House, we have taken action to implement those schemes as early as possible.

The second point which the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan made was that, with the abolition of the estates, it was anticipated that all the settlements would be over within five years. Not only this anticipation but many other anticipations have gone wrong. We were hoping that we would be able to give free and compulsory education to all children between the ages of six and fourteen within ten years after the promulgation of the Constitution. But we are now finding that it is easy to lay down any targets, but that it is difficult to achieve them. In the same way, therefore, in the settlement of the estates also, we have not been able to stick to the target. It is not because we are delaying the settlements. In spite of the best efforts that we have made, it has not been humanly possible to finalise the settlements of these various estates. But we are hastening as much as possible and I hope that finalization of these settlements would be over soon and that compensation due to the various estate-holders would be properly paid.

Then, the hon. Member referred to industrial land and agricultural land being taxed on the same basis and even to the fact that though it might reduce the compensation payable to the landholder, it might affect the Government's revenue also. I do not know of my notice, I may assure the hon. Member that this will be looked into. But in all cases, the Settlement Officer is the ultimate authority and there are appeals and revisions provided against these orders. I do not think that the Government can interfere in this.

17th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

The next point he made was rather a controversial one regarding political sufferers. No doubt, he made an insinuation that this might be for the purpose of helping the party men. But I may tell the hon. Member—and I think I have already indicated that—that it is not confined to Congressmen alone. Whoever participated in the freedom struggle—whichever party he belonged to or he may not belong to any party at all now—is entitled to the concession that we have provided for now. He wanted to know what was meant by 'suitable political sufferer'. Everyday we are making these appointments for a specific purpose. Therefore, we have laid down certain qualifications—educational qualifications and other qualifications—and only those who satisfy those qualifications are entitled to these appointments. That is why it has been stated 'suitable political sufferer'. It is not as if simply because a person is a political sufferer, he becomes automatically entitled to this appointment. We have put an age restriction also. I completely agree that there should be a positive definition. Otherwise, bogus persons also will get into the field taking advantage of the fact that the Government are extending concessions to political sufferers. We have, therefore, taken every step humanly possible to shut out bogus political sufferers. I may assure hon. Members that in giving these concessions to the political sufferers, we have not acted arbitrarily. On the other hand, suggestions were made that we should give them pensions or land. In my own view, it is a much better idea to make them serve and pay for the services rendered by them than give them grants in the form of lands or pensions.

5-10
p.m.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, are these concessions extended to the sons and daughters of the political sufferers also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not want to answer off-hand, but I think this concession is extended also to the sons of political sufferers.

Then, Sir, he made mention about the grants to colleges. As far as upgrading of the colleges is concerned, colleges already established are being taken care of by the University Grants Commission. The Government of Madras also have to play their part. This matter is under the consideration of the Government. But as far as the new institutions are concerned, they are entitled to the grant which has been indicated by me at an earlier stage, that is, Rs. 50,000 for a second grade college (which would not come into existence hereafter) and Rs. 75,000 for a first grade college.

Sir, in this connection, I may mention about the sports events which we have organized for the students. I am glad that almost the entire House has welcomed this scheme except the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy who, I am sorry to note, happens to be a

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Sri C. Subramaniam] [17th September 1958]

teacher and yet has opposed this scheme. I do agree that we are not in affluent circumstances. But a father or mother, who is not in affluent circumstances, will try his or her best to see that his or her children are put in such a position that they would be able to face the problems of life in the best way possible, even if it is a case of going without food, without shelter, and without proper clothing. This is the attitude we have got to take. Even though we may be undergoing ever so many difficulties and we may be paid paltry sums, our aim should be that our children and grand-children should not be in the same plight and should not suffer in the same way as we are suffering now. That is why the first priority, as far as I am concerned, is given to the upbringing of the children. Whatever expenditure is necessary for them should be allotted. I am really sorry that a teacher of Sri G. Krishnamoorthy's eminence should take objection to the provision of a sum of a lakh of rupees for the purpose of promoting the sports activities among children. It is not merely the tournaments or the competitions that are important, but the physical activities which these events would promote are more important than tournaments. Because of these competitions and tournaments and the award of prizes, there would be much greater physical activities and sports activities in every school, village, and town. This is what is intended. Therefore, we should not judge the question by the few persons who may be taking advantage of these events and who may be coming to Madras or going to the district centres. But much more than this is the sports atmosphere which would be created and which would improve the health of the children. These sports activities will not only improve the health of the children but also their minds to a great extent. I have absolutely no doubt that, as far as I am concerned, it is not mere book learning that is going to improve our children. Many-sided activities—variety of activities—go to build up the life of the children as a whole. This alone would improve our children. As long as I am the Minister for Education, I am determined to do whatever is possible in the circumstances even though the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy thinks that providing houses for the houseless should get priority. I am not prepared to agree with him.

Sir, mention was made about technical education. The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan wanted to know how much progress we had made in this direction. I may tell him that we are making fairly rapid progress in this direction. Within the last four or five years, in respect of engineering colleges, polytechnics, medical colleges, veterinary education, and education in agriculture, we have made considerable progress. I do not want to compare ourselves with other States, but we may be satisfied with the progress we have made. Comparisons lead sometimes to difficulties later on.

17th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

Then, Sir, reference was made to family planning. I know this is also a controversial subject. The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy was rather wild that teachers, for this family planning purpose, had been included in the category of Government servants, but not for other purposes. But if the purpose is good, it should be welcomed. The question should be judged on its merits. I have absolutely no doubt that, in spite of differences of opinion, if we have to improve the standard of life of the people in our country, limitation of population is very essential. I was just looking into the figures of survey of the population in Kerala from 1921 to 1951. You will be amazed to know that the increase in population there is 105 per cent. If the population should go on increasing at this rate, with the limited resources at our disposal—after all, these resources have to be shared by the entire population—will it be possible to make any progress at all and also provide for improved standard of life? It is a race between the increase in population and the developmental activities we are undertaking. Sometimes we find that we are unable to keep pace with the increase in population, so much so there is actual deterioration. Take, for example, the employment problem. There are so many people unemployed to-day. The number of people unemployed is increasing every year by millions. Unless we are able to find new and sufficient employment to absorb the newcomers into the field, the unemployment position is bound to deteriorate. This is the problem that is facing us. What is the method to be adopted to overcome this difficulty? (Sri M. Patanjali Sastry : On account of the welfare activities, the death rate also is less.) As pointed out by Sri M. Patanjali Sastry, on account of the welfare activities undertaken by the Government, the death rate is going down. We find the population growing in geometrical progression, and not in arithmetical progression. That is the real difficulty. Therefore, some method will have to be evolved for the purpose of limiting population. One may disagree with the methods to be adopted, but everybody is agreed that population will have to be limited. Gandhiji said that it should not be by artificial methods but by voluntary restraint. Even he agreed that there should be control of population. With reference to the method, he suggested a completely different method. We have got to be practical in this world. After all, how many people will undertake this voluntary restraint? If population control is essential and voluntary restraint is not possible, we will have to evolve a method which would be suitable to the existing conditions of life. That is why the Government of Madras have come forward with the offer of surgical operation in respect of certain categories of people. The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan asked, 'Why this inducement of Rs. 15 or Rs. 25?' I am really amazed that anybody should come forward to undergo this surgical operation because of the grant of this Rs. 15 or Rs. 25, a paltry sum. It is not intended as an inducement.

[Sri C. Subramaniam] , [17th September 1958]

As a matter of fact, I suggested at some other place that if any inducement was offered, then that would be the surest way to make people become suspicious and think that this was something harmful. It is not intended as an inducement at all. But, any person who wants to undergo this operation will have to be out of work for a few days. So also a woman will have to be out of work for a few more days. This sum of Rs. 15 or Rs. 25 is intended only to meet the incidental charges which he or she has to meet. Nothing more than this. I do not think the offer of Rs. 15 or Rs. 25 is such a huge sum that it would be an inducement to the fathers and mothers to come forward in large numbers to have this operation performed on them if they are not otherwise convinced of the beneficial effects of the operation itself.

Then, Sir, the hon. Member referred to the contribution we had been making to some of the industrial concerns, particularly the caustic soda plant firm here and a cement plant firm here. It is in respect of these two concerns that we are participating in the equity capital. It is not a question of giving loan. I do agree that if it is a question of giving loans, it is the Finance Corporation that has got to come into the picture and not the Government. That is the policy we have laid down, particularly with regard to long-term loans. But, this is participation in the equity capital itself. Is it for the purpose of contributing in a substantial way to the capital? No, it is not so. On the other hand, it is for the purpose of giving an assurance to the public that this is a good concern, that this is a vital industry which is required for our State, and not only for our State but for the development of the country as a whole. Therefore, we examine each concern and each proposal on its own merits and if we find that the project should be implemented in our State and that that industry should be established in our State in the interests of the people and the State, then we try to give some encouragement by participating in the capital and, at the same time, assure the public that it has been properly examined by the Government and that they have come to the conclusion that it is an essential industry and that it is a proper concern in which the public can participate. It is only for that purpose that we have taken our present attitude in regard to this matter. I have no doubt that in future it would be necessary to participate in some of the bigger undertakings which we may like to come into existence in our State. Therefore, as a policy this will have to be decided and I am sure this House will give its concurrence to this policy of selective assistance, particularly to the basic and essential industries which will have to be established in our State for the good progress and development of the industrial sector in our State.

17th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

As regards the loan to the Arooran Sugars, Ltd., I may tell this House that it is not a long-term loan. As a matter of fact, the figure Rs. 5 lakhs shown as loan here does not give the true picture. They are purchasing fertilizers for their sugarcane farm. As a matter of fact, these fertilizers are supplied to us by the Government of India on a credit basis for the purpose of being supplied to the farmers on a credit basis. Small farmers are entitled to get these fertilizers on a credit basis subject to a maximum limit. This is a case where the company owns a large number of acres and grows sugarcane. For this purpose, they have to purchase manure to the extent of Rs. 5 lakhs. They said, 'Give us the credit facilities available to ordinary farmers.' They pleaded that the credit facilities made available to small farmers might be extended to them also and that they would repay the amount within a short period. So, this is not a long-term loan. It is a short-term loan which they have to repay within the financial year, viz., by the 31st March 1959. Thus, it has been granted after taking proper safeguards so that the amount may be properly repaid by the due date. Sir, after all, it should not be thought that it is a private concern. As I explained in the other House, it is necessary to improve production in every sector for the benefit of our State. There is no question of any private individual being purely benefited by the increase in production. Even if it is a privately owned firm, it is necessary at all levels to increase production. Therefore, it is the policy of this Government to give every assistance for the purpose of increasing agricultural production, not only food production but also production of other agricultural commodities.

Sir, the hon. Member Sri T. Purushotham referred to University education. He said that there should be a separate Directorate. As far as University education is concerned, it is the University which is the primary authority concerned with it. After all, the Government come into the picture as the Manager of a few Government Colleges. That is all and nothing more than that. There is also the payment of grants to some of the colleges. So, I don't think it will be necessary to have a separate Directorate for University education alone. If the hon. Member says that the Director of Public Instruction is overworked, I completely agree with him. That is why I am looking into the matter to devise ways and means to see how best his workload could be brought down to a level at which it will be humanly possible for him to discharge his functions. I should like to take this opportunity to put in a word of congratulation to our Educational authorities who are doing a good job of the educational programme which we have laid down for ourselves. As a matter of fact, our pattern is being followed by every other State.

GENERAL DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1958-59 AND
ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE
YEAR 1955-56

[Sri C. Subramaniam] [17th September 1958]

Sir, the hon. Member Sri T. Purushotham referred to the Andhra Government's decision to defer payment of compensation to zamindars. What is applicable to areas in Andhra Pradesh will be applicable to our State also. Therefore, we need not make much of it. The Government are fully aware of the position and we are taking every step necessary. They should also pay the compensation due in their areas or we should also stop it as they have stopped. I do not think we can go on paying it while they have stopped it in their areas which will be transferred to us very soon.

The hon. Member Dr. Chidambaranathan pointed out a grammatical mistake with reference to the construction of a certain sentence. I completely agree with him. It requires the conjunction 'an' which will make the sentence grammatically correct. As a Professor, he has taken some pains to find out the grammatical mistake so that it may be rectified. Apart from that, I am glad he has taken a keen interest in the affairs of this House and I am sure with his knowledge and experience, particularly of educational matters, he will be of very great use to the House in general and the Education Minister in particular. Sir, he made a relevant point with reference to the rushing up of expenditure towards the end of the year. As a matter of fact, that has been my headache for the last three or four years and I have been taking steps to see that it is avoided. We have finally laid down a programme which has been chalked out for every department. We know students rushing through their books just on the eve of their examination and we are anxious that the same thing should not happen in the case of Government Departments. I may tell the House that in the State Development Committee, the achievements in respect of each sector and each department are reviewed every quarter and that this has resulted in some improvement in the position. Still, I am not satisfied and I hope that ere long, we would reach a really satisfactory position.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : Even the Government grants are given at the end of the year.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am aware of it. We are trying to get over the difficulty as far as possible. Sir, a suggestion was made that Vocational Trades examinations might be conducted by the Public Service Commission or the Directorate of Education which is in charge of some examinations. But, these are technical examinations for fitters, electricians, etc. So, I do not think either the Public Service Commission or the Directorate of Education will be competent to conduct the examination. That is why a Board consisting of technically qualified persons has been constituted for the purpose of conducting these examinations.

17 September 1958] [Sri C. Subramaniam]

I do not think there is much more which I have got to answer. I may assure the hon. Members of this House that it has been the policy of this Government not only to sanction the schemes but also to see that they are properly implemented and implemented to the best advantage of the State at the minimum cost. When we take stock of the schemes implemented in the Five-Year Plan period, Dr. John may not agree with me that we have done something substantial, but I am sure he will pass on a good chit, not to the Government as such, not to the Ministers as such, but to the various departments, and to the various officers who have toiled hard to make this Plan a success. Thank you.

MR. CHAIRMAN : Now, let us continue the discussion on the general food situation in the State.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

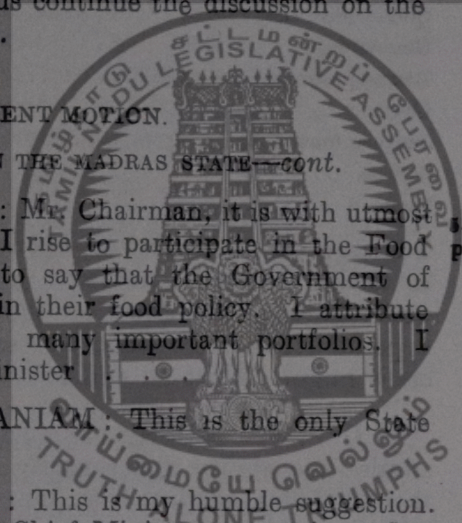
GENERAL FOOD SITUATION IN THE MADRAS STATE—cont.

* SRI JOHN ASIRVATHAM : Mr. Chairman, it is with utmost disappointment and distress that I rise to participate in the Food debate today. Needless for me to say that the Government of Madras have hopelessly bungled in their food policy. I attribute this to one Minister having too many important portfolios. I appeal to the Hon. the Chief Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is the only State which has done well in India.

* SRI JOHN ASIRVATHAM : This is my humble suggestion. I would suggest to the Hon. the Chief Minister to appoint a few more Ministers and see that the portfolios are re-allocated. By making such adjustments the Government can end the lawlessness and disorder prevailing in the State on the one hand and solve the problem of unemployment and abject poverty on the other. I am sure you are aware of the fact that hundreds and thousands of families go even without a single meal these days owing to the soaring prices. During the last general elections I had heard poor Harijans say 'காங்கிரஸ் கவர்ன்மென்ட் வந்ததிலிருந்து எங்கள் வயிற்றிலே அடிக்குர்கள், Sir'. Not only the poor but also the lower middle and middle classes have been very hard hit by the rise in prices. I shall shortly quote facts and figures. The Government have proved themselves thoroughly unfit and incompetent to meet this abnormal food situation.

Sir, the district of Tanjore is called the granary of the South. It is situated in the heart of Tamil Nad, so to speak. I do not understand why enormous quantities of rice should be exported to Kerala. First, we must take care of ourselves. We must feed the hungry, the needy and the poor in our own State. We must

3-30
p.m